

Права дитини

(Конвенція ООН про права дитини)

Дитиною вважається людина віком до 18 років (Стаття 1 Конвенції ООН про права дитини)

Якщо тобі не виповнилось 18 років, ти вважаєшся дитиною. Повір, навіть у твоєму віці цей факт не є образливим.

Ти ще ростеш, ходиш до школи, тобто формуєшся фізично й духовно.

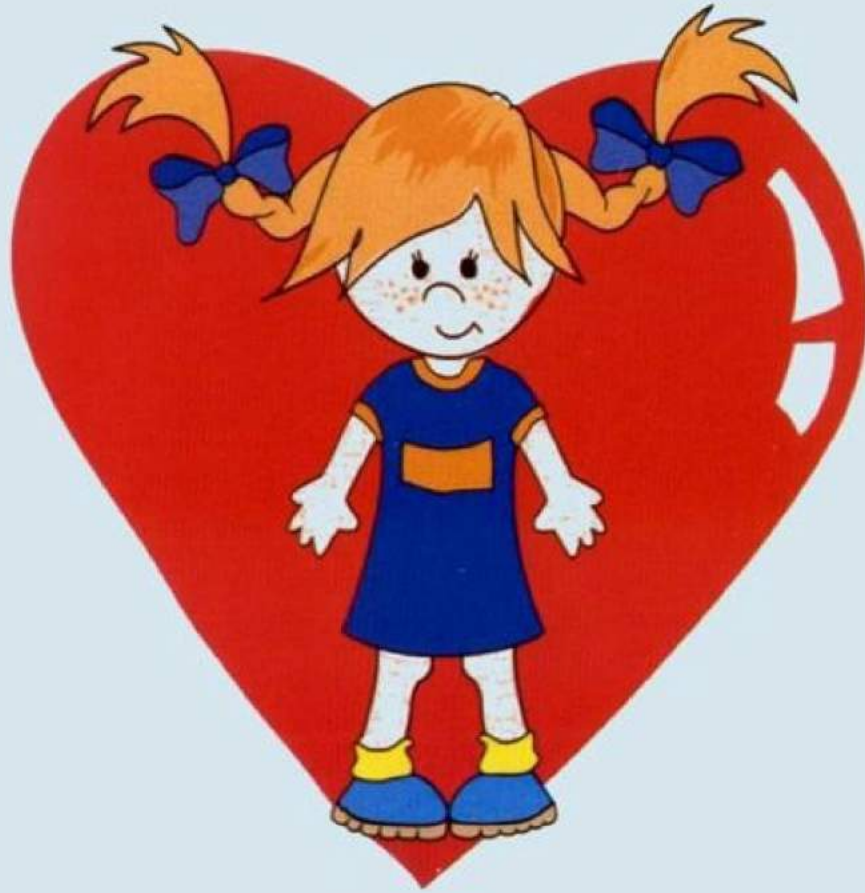
Всі діти є рівними у своїх правах (Стаття 2 Конвенції ООН про права дитини)

Всі діти незалежно від походження, кольору шкіри, національності та статків батьків є рівними у своїх правах.

Це особливо важливо для побудови демократичного суспільства, адже обмеження в правах за будь-якою ознакою призводить до конфліктів і суперечок не тільки між людьми, а й між державами.

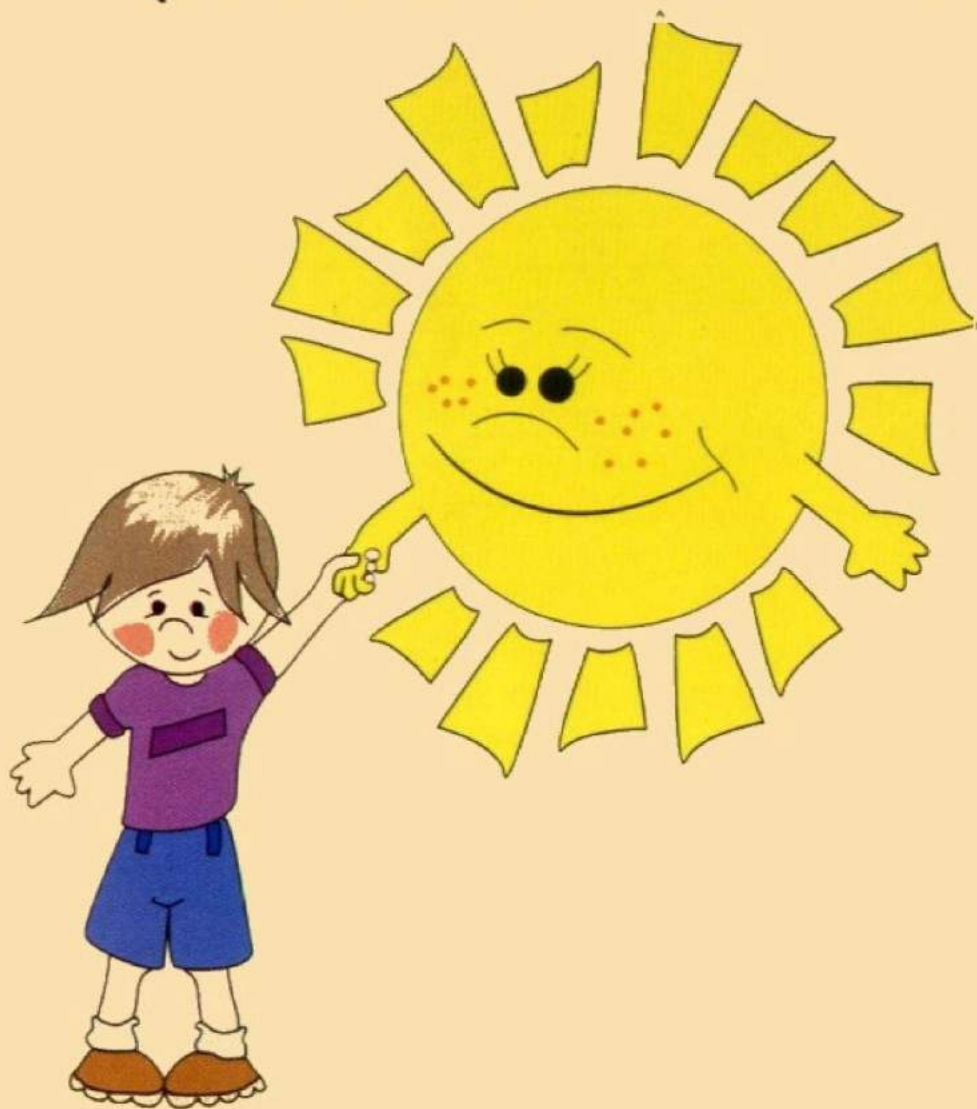

Кожна дитина має право на любов і піклування (Стаття 3 Конвенції ООН про права дитини)

Інтереси дітей повинні забезпечуватися першочергово як з боку держави, так і з боку батьків, та й взагалі, усіх дорослих.

Кожна дитина має невід'ємне право на життя (Стаття 6 Конвенції ООН про права дитини)

Життя кожної дитини є найціннішим не лише для батьків.

Кожна держава повинна забезпечувати виживання та здоровий розвиток дітей – своїх маленьких громадян.

Кожна дитина має право на захист від викрадення та продажу (Статті 11; 35 Конвенції ООН про права дитини)

Обов'язки держави полягають у тому, щоб докласти всіх зусиль для запобігання викраденню дітей, торгівлі дітьми та їх контрабанді.

Діти – не товар, яким можна торгувати.

Кожна дитина має право на власну думку (Статті 12; 13 Конвенції ООН про права дитини)

Кожна дитина може вільно висловлювати власну думку та погляди, причому цим поглядам повинна приділятися увага при вирішенні будь-яких питань, що стосуються цієї дитини.

**Кожна дитина має право на мирні зібрання
та об'єднання**

(Стаття 15 Конвенції ООН про права дитини)

Дитина має право зустрітися з іншими людьми, вступати до асоціацій, об'єднань або ж створювати їх.

Кожна дитина має право на особисте життя (Стаття 16 Конвенції ООН про права дитини)

Діти мають право на захист від втручання в їхнє особисте, сімейне життя.

Не можна брутально втручатися у листування дітей, зводити на них наклеп та обмовляти.

Кожна дитина має право на інформацію (Стаття 17 Конвенції ООН про права дитини)

Держава забезпечує доступ дітей до всебічної інформації. Заохочується поширення засобами масової інформації матеріалів, що стосуються соціальних, культурних питань розвитку дитини.

Держава також запобігає розповсюдженню та впливу шкідливої для дитини інформації.

Діти не повинні стати жертвами насильства (Статті 19; 37 Конвенції ООН про права дитини)

Держава захищає дітей від брутального поводження з боку батьків або інших осіб.

Жодна дитина не може бути піддана катуванню, знущанню, незаконному арешту або позбавленню волі.

Особлива турбота про дітей-сиріт (Статті 20; 21; 25 Конвенції ООН про права дитини)

Держава повинна забезпечувати захист дитини, яка позбавлена сім'ї, надаючи відповідну альтернативу сімейному піклуванню.

Особлива турбота – дітям-інвалідам! (Статті 23; 25 Конвенції ООН про права дитини)

Кожна дитина-інвалід має право на особливий догляд, освіту та підготовку для повноцінного, гідного життя в умовах, які забезпечують їй максимальну самостійність та соціальну інтеграцію.

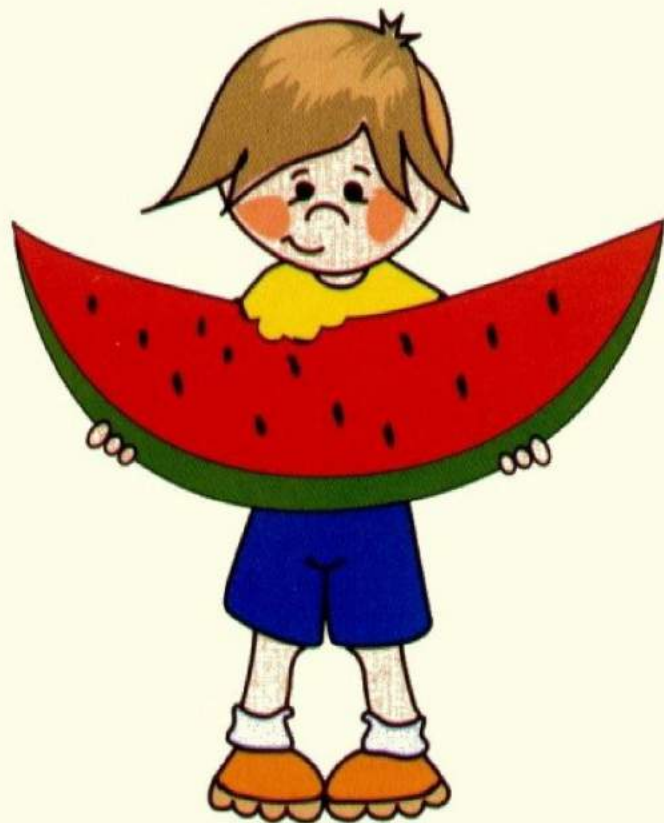
Кожна дитина має право на медичну допомогу (Стаття 24 Конвенції ООН про права дитини)

Кожна дитина має право на медичну допомогу за найвищими стандартами, котра може бути реально забезпечена. Держава повинна надавати первинну медико-санітарну допомогу, проводити профілактику хвороб.

Ці заходи вживаються для того, щоб кожна дитина не була позбавлена доступу до ефективної охорони здоров'я.

Кожна дитина має право на повноцінне харчування (Стаття 27 Конвенції ООН про права дитини)

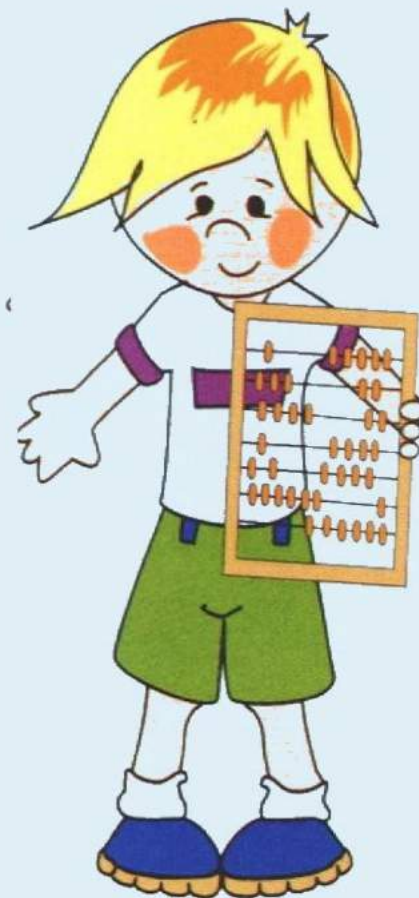
Кожна дитина має право на рівень життя, необхідний для її фізичного, розумового, духовного, соціального розвитку. Батьки несуть відповідальність за забезпечення необхідного рівня життя дитини.

Обов'язки держави полягають у тому, щоб створити відповідні умови для реалізації цієї відповідальності.

Кожна дитина має право на освіту (Статті 28; 29 Конвенції ООН про права дитини)

Кожна дитина має право на освіту, обов'язок держави полягає в тому, щоб забезпечити безкоштовну обов'язкову початкову освіту, заохотити до середньої освіти, доступної для кожної дитини. Також держава забезпечує доступність вищої освіти для всіх, залежно від рівня здібностей.

Освіта має бути спрямована на максимальний розвиток особистості, таланту, розумових та фізичних даних дитини. Освіта повинна готувати дитину до активного дорослого життя, виховувати повагу до батьків, культурних традицій, мови та цінностей інших людей.

Кожна дитина має право на розвиток талантів (Стаття 29 Конвенції ООН про права дитини)

В кожній дитині закладено певний дар. Всі діти малюють, співають.

Завдання держави полягає у тому, щоб не лише вчасно помітити талановитих дітей, а й сприяти розвитку їхніх талантів та обдарувань.

Кожна дитина має право на відпочинок (Стаття 31 Конвенції ООН про права дитини)

Кожна дитина
має право
на відпочинок,
дозвілля та участь
у культурному
і творчому житті.

**Жодна дитина не повинна
залучатися до примусової праці
(Статті 32; 36 Конвенції ООН про права дитини)**

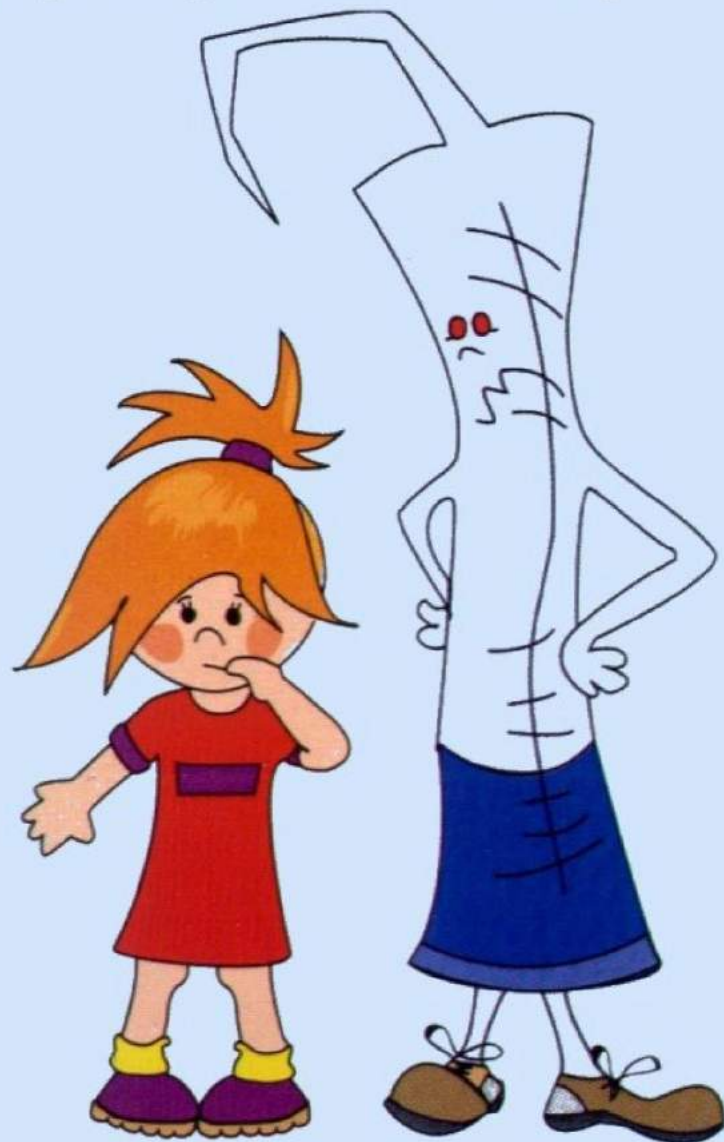

Кожна дитина має право на захист у тих випадках, коли їй доручається робота, яка може потенційно загрожувати її здоров'ю.

Держава встановлює мінімальний вік для прийому на роботу і визначає вимоги до умов праці неповнолітніх. Держава також повинна захищати інтереси дітей від усіх форм експлуатації.

Кожна дитина має право на захист від наркоманії (Стаття 33 Конвенції ООН про права дитини)

Діти мають право на захист від незаконного вживання наркотиків, а також від залучення до виробництва наркотичних речовин і торгівлі ними.

Жодна дитина не повинна бути скривджена (Статті 37; 39 Конвенції ООН про права дитини)

Жодна дитина не може бути піддана тортурам, жорстокому поводженню та покаранню, незаконному арешту.

У випадках, коли дитина все ж постраждала, держава повинна забезпечити їй відповідну соціальну реабілітацію та лікування.

Захист прав неповнолітніх правопорушників (Статті 37; 40 Конвенції ООН про права дитини)

Дитина, яка порушила закон, має право на поводження, що сприяє розвитку в неї почуття власної гідності та значущості; зважає на вік дитини і націлене на соціальну реінтеграцію.

Дитина, яка порушила закон, має право на основні гарантії, а також правову та іншу допомогу під час захисту.

Дітей не можна залучати до бойових дій (Стаття 38 Конвенції ООН про права дитини)

Держава повинна вживати всіх можливих заходів для забезпечення того, щоб діти, які не досягли 15-річного віку, не брали прямої участі у військових діях.

Жодна дитина віком до 15 років не повинна призиватися на службу до Збройних Сил. Держава повинна піклуватися про дітей, які постраждали від збройних конфліктів.

Кожна дитина має право знати свої права (Стаття 42 Конвенції ООН про права дитини)

Держава зобов'язана якнайширше ознайомлювати як дорослих, так і дітей з правами, закріпленими у Конвенції ООН про права дитини.

Кожна дитина має право на міжнародну допомогу (Статті 45; 22 Конвенції ООН про права дитини)

Діти, які з вини дорослих політиків чи стихійного лиха (землетрусу, повені, радіоактивного забруднення) стали біженцями, мають право на отримання міжнародної допомоги, яку надають міжнародні, урядові організації, а також прості люди, яким небайдужа доля дітей, які постраждали від стихійного лиха чи воєн.

Взагалі війна є жахливим явищем, вбивства та руйнування – це дії, що суперечать природі Людей.

**СВОЇ ПРАВА ТИ ДОБРЕ ЗНАЙ,
ЇХ ВИВЧАЙ І ПАМ'ЯТАЙ!**

